

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua distinctus

Crombecius, Johannes

Avdomari, 1618

7. Fidem & obedientiam præsentissimum extinguendis scrupulis esse
remedium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

teria. Odiosissima enim sunt, & omnibus abominabilia, quæ suggeruntur: nullum in ijs emolumentum; voluptatis illecebra nulla; summa culpæ enormitas; fructus ipsius obiecti in corpore sepe impossibilis. Quis ergo non abhorreat, non excretur, non detestetur? Execrari verò nefanda illa & detestari, longissimè à consensu dissident: & consequenter à culpæ admissione. Soletur ergo se quicumque hæc patitur: tantum conetur se eximere hoc morbo; velit (vt diximus) curari ac sanari. Hunc miserum statum non amet; credat bene suadentibus: & si sanitati reddatur, gratias Deo agat; sin minus, arbitretur se Dei causa tentari & affligi, seq; genus martyrij in hac vita sustinere, propter quod corona nobili non privabitur, auctore spiritu divino qui dicit. *Beatus vir qui suffert tentationem, quoniam cum probatus fuerit accipiet coronam vitæ, quam Deus repromisit diligentibus se.* Iacob. 1. 12.

PARAGRAPHVS SEPTIMVS

Fidem & obedientiam, presentissimum extinguendis scrupulis esse remedium.

45. **Q**Uæ hætenus diximus, magnò curandis animis afflicti sunt præsidio: quanquam afflictio præsens, non ita ex tempore sanari possit: recurrit enim sedata.

& recrudescit, ac sæpe crudeliùs, quàm cum nos aggressa fuerat. Quæ verò hoc postremo paragrapho allaturi sumus, perpetuò seruiunt: & qui hoc subsidio uti non possunt pro desperatis censerì debent. Fingi à nobis denique possunt duo remediorum genera. Alterum, admirandum, insolitum, & fortè nihilominus incertum: à nobis verò, & potestate nostra remotissimum: nempe ut proximè, à Deo quotiescumque hallucinaberis, è cælis nuntius adveniat, qui de statu conscientie tuæ te reddat certiore: qui primùm omnium tristitiam à te omnem submoveat, deinde ita tibi ex parte Dei omnipotentis nuntiet. O amice Dei, ne despondeas animum. Tu Dei es amicus, te infinito amore complectitur; tibi corona in cælo parata est. Timere noli: quæcumque pateris, pateris etiam quidem. Non istæ tuæ sunt cogitationes, sed dæmonis, sed naturæ, melancholico humore affectæ; sed phantasie turbatæ, & inconstantis. Quare esto bono animo, peccata tua à Deo remissa sunt. Verùm modus iste, non tantùm ineptus est, sed etiam vitiosus. Deus profectò tentat ille, qui hominibus, quos Deus præfecit, relictis, ad oracula cælestia recurrit. Dic amabo præterea. Vnde scilicet 14. Angelum Dei esse eum, qui te alloquitur. 1. Ioan. 4. Nonne Angelus satanas transfiguratur se in angelum lucis? Nonne & falsi propheta, qui propheta

tant de corde suo, & in nomine Domini mendaciter? *Probandi spiritus, utrum ex Deo sint.*
 A quo cognosces, quo spiritu ducaris? A tuone an alieno. *Ne imitaris prudentia tua,* ait scriptura divina. Ne credas spiritui tuo. Nemo in propria causa, iudicio suo fidat. Si alieno spiritu tibi utendum sit, uteris prophetis prophetantibus mendacium, qui spiritum Christi non habent, *quorum Deus venierest, & gloria eorum in confusione ipsorum qui terrena sapiunt.*
 Restat ergo ut ad illud praedictum contugas, quod Sapientia divina Ecclesiae ordinavit, ac praescripserit.

46. Quarendum nimirum alterum remedium, licitum, certum, praesens, infallibile, perpetuum quo iuvare possis, decipi non possis. Conficitur vero haec medicina, duplici pharmaco: *fide nempe viva atque obedientia.* Utraque valet plurimum ad iudicij proprii proterviam deprimendam, ad praefractae voluntatis contumaciam retundendam. Qui iudicio proprio non utitur facile dicenti credit. Qui vero obedientiae studio tenetur, voluntatem suam alteri haud gravate subijcit. Qui duas has facultates, superioris directioni submittere, seseque totum tradere valet, virtuti hic maxime vicinus est, & scrupulorum superandorum praesentissimum remedium nactus. Ita nos hortantur sacrae paginae, *Obedite praepositis vestris, & subiaccete eis, ipsi enim*
 P 5 pervigilant

Prov. 3. 5

Philipp. 3. 19.

Obedientia ac fides.

Probatum ex Scriptura

Hebr. 13. 17.

VI
16

Tobi. 4. pervigilant, quasi rationem pro vobis reddituri. To-
19. bias quoque nro iuo, *Consilium* (inquit) *Sapientie*
Directo- *semper inquire.* Sed Christi oraculum
res ani- decretumque perpetuum, omnium excedit
marum. testimonia. *Qui vos audit, me audit;* & qui me
Luc. 10. *spernit, me spernit:* quibus omnibus homines
Ver. 16. constituuntur *animarum pastores, consilarij* &
medici. Ided à B. Paulo præpoliti vocantur qui
 præfunt. Et Propheta ait. *Imposuisti homines*
super capita nostra. Homines inquam, non
 Angelos. Si ovis pastorem sequi nolit si alibi
 aggregari, quid mirum si erret, si à lupo in-
 guletur. Iugulabere; certò certius ab er-
 ris, si pastori dicto audire nolueris. Abrip-
 eris à dæmone, qui circuit querens quem de-
 voraret, cui resistendum fortiter in fide. Tibi
Eccle. 6. quoque *consiliarius vnus è mille deligendus:* ad
6. quem deliges præter eum, qui rationem præ-
Consilia- anima tua redditurus est? Quare denique
rij. medicum. At qualem? Eum, non qui lo-
Medici. quatur placentia, nec qui vlcera demulcet
 sed qui putridam carnem amputet: pus ex-
 primat, vulnusque detergat. Verum utique
 medicum. Eum sapientem iudicabis. Eius
 cas, te proprij iudicij lepra laborare; Ei cecum
 voluntatis ulcus aperias. hæc prima ad san-
 tatem via. Id deinde certò tibi persuades
 illum cui te sanandum formandumq; tradi-
 disti non propriam personam gerere; sed
 eius qui fallere nec falli potest Christi

veri pastoris ; veri , magnique consiliarij ,
 verissimi , certissimi que medici. Adde con-
 sequenter & hoc ; vt quacumque medicus
 ille tibi prescripserit , etiam si (iudicium tuo)
 à ratione aliena videantur , eadem tamen
 ipsa suscipias , probes , complectare , & exe-
 quare. Petes forsàn qui fiet ; vt contra men-
 tem , iudiciumque meum amplectar , quod
 sensibus & rationi repugnare videatur ? Id
 tamen tibi præstandum est , si sapere velis.
 Nonne idem quotidie facis ? Proponitur tibi
 credenda resurrectio mortuorum : veritas
 vasti corporis Christi Domini sub exigua
 particula : vnus Deus in tribus hypostasibus
 existens : Incarnationis arcanum : vt is qui
 homo est , idem & Deus esse credatur. Hæc
 sensui , & rationi humanæ minimè consenti-
 unt ; credistamen , & pro tuitione eius ve-
 ritatis , paratus es animam tuam exponere.
 Ita tibi faciendum est , vt nimirum intellec-
 tum tuum sponte adducas in obsequium fi-
 dei. Et credas dicenti *Qui vos audit , me audit ,* *Luc. 10.*
& qui vos spernit me spernit. *16.* Quam varia pas-
 tores quotidie denuntiant ad salutem neces-
 saria , ea que ipsa sine discussione amplecti-
 mur ac veneramur. Cur ita ? Quia idem
 Servator ; *super cathedram Moysi (ait) sederunt* *Matt. 23*
Scriba & Pharisei. Omnia ergo quacumque vobis
dixerim seruate & facite ; secundum verò opera
eorum nolite facere.

Ratione. 47. Quapropter quicumque ad perfectionis culmen aspirat; hoc statuat necesse est. Nihil esse quod altius hominē evehat, quam submissio illa spontanea Christi nomine facta Sacerdoti, qui ei iudex & medicus datus est ad iudicandum de conscientia, medendumque morbis occultis, in quibus dignoscendis, quisque meritò cęcutire se, censere debet. illa nempe est securissima via, ideoque, eam Sapientia Dei, Filius æterni Patris elegit ac instituit tenendam, sequendamque in dubio, in qua nemo aberrare à vero, nemo falli, deceptique potest. Voluit enim Dominus in dubijs nos ad Sacerdotes habere recursum. Voluit quicquid illi dixerint, vel mandarint, seruandum esse, tenendum, & faciendum. Probat ergo Dominus iustum & æquum quod dixerint, etiamsi ex causa aliqua hallucinarentur. Falli non potest, qui Christi scita, legem, iussaque; sequitur. *Malachi.* *2. 7.* *Labia Sacerdotis, ait Malachias, custodiunt scientiam, & legem requirent ex ore eius; Angelus enim Domini exercituum est.* Hunc Angelum nō celestem debes consulere, & certiora audies, quā ab eo, quem sine temeritate haud potes exoptare ac requirere. Propone huic Angelo dubia tua, & crede, non modò te nactum esse de cælis Angelum, sed etiam Dominum Angelorum.

Ratio denique consentiens omnium Doctorum,

rii, huic veritati suffragatur. Moraliter quippe certum, tutumque esse, quod à viro prudente definitum est, etsi, id, in quo afflicti culpam reformidat, culpam contineret, eundem tamen nullo modo delinquere, sequendo sapientis iudicium; eò quod in re dubia moralem adhibuerit diligentiam, meritoque à peccati labe excusandū corā Dei tribunali venire: Quātò magis scrupulosus, qui cōfessarij aut superioris iudicio se submittit, doctorum omnium calculo ac sētentiæ subnixis temerariè enim verò, imprudenterque ille ageret, qui talis viri rationibus ac monitis sese opponeret. Idque iudicio Cassiani, qui, nullo, inquit, vitio alio tam precipitem diabolus *Colla. 2o monachum pertrahit, & perducit ad mortem, quàm cap. 11e cum neglectis consilijs seniorum suo iudicio persuaserit, definitionique considerare.* Hæc ratio sequendi consilij alieni subinde miraculo confirmata est. Cum enim ex alumnis S. Bernardi quidam non posset conscientiam deponere, nec ad sacra mysteria celebranda accedere, dixit ei, idem Beatus Bernardus. *Vade frater, Obedientia & in fide mea celebra.* Obedivit ille simplicitate miranter, & candidè & actutum molesta illa conscientie agitatione in perpetuum carvit. *firmata.* Hactenus descrupulis.

LIBER

N
14

L
S